

KARELIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikin koulutusohjelma

Susanna Mäki

MUSIIKKITARINA THAIMAASTA -
Lähetyskasvatuksellinen lastenkonsertti

Opinnäytetyö
Toukokuu 2018

OPINNÄYTETYÖ
Toukokuu 2018
Musiikin koulutusohjelma

Tikkarinne 9
80200 JOENSUU
+358 13 260 600

Tekijä

Susanna Mäki

Nimeke

MUSIIKKITARINA THAIMAASTA - Lähetyskasvatuksellinen lastenkonsertti

Tiivistelmä

Musiikkitarina Thaimaasta oli 4 - 8-vuotiaille suunnattu lähetyskasvatuksellinen lastenkonsertti. Se toteutettiin kehittämishankkeena silloiselle työnantajalleni Suomen Lähetysseuralle. Musiikkitarina Thaimaasta esitettiin Suomen Lähetysseuran Lähetyskirkossa Helsingissä 1.4.2011.

Konsertin tavoitteena oli tarjota lapsille osallistava musiikki-, tanssi-, lähetys- ja kansainvälisyyskasvatuksellinen elämysmatka Thaimaahan. Sillä haluttiin kertoa, että ystävyys ja jakaminen eri kulttuuri-, kieli- ja yhteiskunnallisista taustoista tulevien ihmisten kanssa voi olla antoisa ja elämää rikastuttava asia. Taustalla oli kristillinen sanoma Jumalan rakkaudesta, jokaisen ihmisen ainutlaatuisuudesta ja arvokkuudesta. Tarinaa kuljetettiin laulujen, räpin, klassisen instrumentaalikappaleen, tanssin ja valkokankaalle heijastetun kuvamateriaalin ja videopätkien kautta. Lapset saivat osallistua laulaen, käsiliikkein ja tuottaen tuulen ääntä haluamallaan tavalla.

Käytännön ongelmanratkaisun kautta opin lastenkonseratin luomisen ja toteuttamisen prosessin ja vaiheet. Toiminnallisuus antoi lapsille kokonaisvaltaisen konserttielämyksen. Toiminnallisuutta olisi voinut olla konsertissa enemmänkin. Musiikin, tanssin ja kuvan käytön yhdistäminen tuntui onnistuneelta ja teki esityksen eläväksi. Ammatillinen osaamiseni varhaisiän musiikkikasvatuksen alueella laajentui ja olen nyt valmiimpi tarttumaan vastaavanlaisiin haasteisiin. Selkeän ja ajoissa tapahtuvan tiedottamisen merkitys korostui. Uskonnollinen viitekehys saattoi rajoittaa osallistujamäärää. Palaute konsertista oli positiivista ja kannustavaa.

Kieli

suomi

Sivuja 32

Liitteet 3

Liitesivumäärä 7

Asiasanat

lastenkonseratti, musiikkikasvatus, lähetyskasvatus, taideintegraatio

THESIS
May 2018
Degree Programme in Music

Tikkarinne 9
80200 JOENSUU
FINLAND
+ 358 13 260 600

Author

Susanna Mäki

Title

A MUSICAL STORY FROM THAILAND -
A Participatory Children's Concert on Christian Missionary Work

Abstract

This thesis is a written report examining the process of creating and performing a children's concert called, "A Musical Story from Thailand". The concert was aimed at children aged 4 – 8 and was held at the Finnish Evangelical Lutheran Mission's Mission Church in Helsinki on the 1st of April 2011.

The objective of the concert was to offer the children a participatory experience through music, dance and visual images. Participation gave the children a holistic concert experience. The primary theme of the story illustrates that friendship and sharing between people from different cultural, linguistic and social backgrounds can be a rewarding and life-enriching experience. The secondary theme is a Christian message of God's love and the uniqueness and dignity of every human being. The story was transmitted through songs, rap music, a classical instrumental piece, dance and pictures and video clips projected on a screen. Children participated through singing, interactive body movements and conjuring their own unique wind sounds.

Through practical problem-solving, I learned the process and the steps how to create a children's concert. Through the participation of the children, the objective of the concert was achieved and the performance was enlivened. The religious frame of reference possibly constrained the number of participants. Feedback from the concert was positive and encouraging.

Language

Finnish

Pages 32

Appendices 3

Pages of Appendices 7

Keywords

children's concert, music education, Christian mission education, art integration

Sisältö

1	Johdanto	5
2	Lähtökohdat ja tietoperusta.....	8
2.1	Varhaisiän musiikkikasvatus.....	8
2.2	Kristillinen näkökulma varhaisiän musiikkikasvatukseen	10
2.3	Suomen Lähetysseura yhteistyötahona.....	12
3	Lastenkonserтин luomisen prosessi	15
3.1	Ideasta konsertiksi	15
3.2	Tarinan muovautuminen ja musiikkinumeroiden syntyminen.....	15
3.3	Taiteiden välinen integraatio	18
4	Konsertin toteuttaminen	20
4.1	Esiintyjät	20
4.2	Kuvamateriaali ja tiedottaminen.....	20
4.3	Harjoitteluprosessi	22
4.4	Konsertti.....	26
5	Pohdinta.....	30
	Lähteet.....	32

Liitteet

Liite 1	Musiikkitarina Thaimaasta -konsertin käsikirjoitus
Liite 2	Kutsukirje konserttiin
Liite 3	Konserttiesite

1 Johdanto

Tahdon rakentaa mä ystävyiden sillan!
Heti aamuvaihain alan rakentamisen.
Päivän aherran ja sitten vielä illan.
Siltaa pitkin kuljen yli valtamerien.
Ystävyiden silta on ihmeellinen juttu,
tuntemattomastakin tulee ihan tuttu.
Silta kulkee naapuriin ja maahan kaukaiseen,
mutta se myös johtaa sydäimestä sydämeen.

- Merja Salonen -

Opinnäytetyöni koostuu Musiikkitarina Thaimaasta -lastenkonserdistä ja siihen liittyvästä kirjallisesta raportista. Työhöni liittyy myös konsertin DVD-tallenne. Konsertti toteutettiin Suomen Lähetysseuran Lähetyskirkossa Helsingissä 1.4.2011. Suunnittelin ja järjestin lastenkonserdin silloiselle työnantajalleni Suomen Lähetysseuralle (SLS). Yllä oleva ote on Jukka Salmisen laulusta Ihmeellinen silta. Se havainnollistaa opinnäytetyöni konserttiosuuden sisällön luonnetta. Halusin tuottaa lapsille musiikillisten ja poikkitieteellisten elämysten kautta kokemuksen siitä, että ystävyys eri kulttuuri- ja kielitaustoista tulevien ihmisten kanssa on antoisa ja elämää rikastuttava asia. Laulu esitettiin Musiikkitarina Thaimaasta -konsertin päätösnäytelmänä.

Musiikkitarina Thaimaasta -lastenkonsertti oli ensimmäinen osa lastenkonserttikokonaisuutta nimeltään Matka maailman ympäri. Konserttikokonaisuuden toisena osana esitettiin Antti Vuoren ja tanssiryhmä Xaris Finlandin tanssisatu Ihmeellinen matka. Konsertissa esitettyjen kahden teoksen yhteisiä nimittäjiä ovat musiikki-, tanssi-, lähetys- ja kansainvälisyyskasvatus. Annoimme konserttikokonaisuudelle nimeksi Matka maailman ympäri sen takia, että nimi kokoaa molempien teosten ajatuksen kaukaisissa maissa vierailemisesta ja uusiin kulttuureihin tutustumisesta.

Opinnäytetyöni toiminnallinen ja samalla pääasiallinen osa oli Musiikkitarina Thaimaasta -lastenkonserdin luominen ja toteuttaminen. Tässä, opinnäytetyöni kirjallisessa osassa, kuvailen konsertin valmistelu- ja toteuttamisprosessia. Kir-

jallisessa raportissa pohdin myös varhaisiän musiikkikasvatusta ja taideintegraatiota, edellistä erityisesti kristillisestä näkökulmasta tarkasteltuna.

Olen liittänyt kirjalliseen työhöni paljon kuvia, sillä haluan lukijan pääsevän mukaan konsertin tunnelmaan mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Kuvien avulla haluan myös valottaa konsertin toimeksiantajan, Suomen Lähetysseuran, työnäkyä ja omaa kokemustani lähetystyöntekijänä Thaimaassa vuosina 2006–2010. Näin lukija pääsee paremmin aistimaan kulttuurien välistä kohtaamista, lähetystyön arjen värikkyyttä ja musiikin ihmisiä yhdistävää voimaa. Matka, kuten myös konsertti, alkaa siitä, kun lähetystyöntekijä Susanna lentää Suomesta Thaimaahan (kuva 1).

Kuva 1. Lentokoneessa matkalla Thaimaahan (Kuva: Elina Ruoko).

Olen koulutukseltani viulunsoiton opettaja ja musiikin aineenopettaja. Lastenkonserтин luomisen ja toteuttamisen myötä halusin laajentaa omaa ammatillista osaamistani varhaisiän musiikkikasvatuksen alueelle. Halusin myös tuottaa työnantajalleni lähetystyöntekijän kotimaan työn toimenkuvani puitteissa lähetykasvatuksellisen opetustuokion. Näistä tavoitteista syntyi ajatus lastenkonserтин luomisesta. Prosessi alkoi syksyllä 2010. Olin saapunut neljän vuoden työkauden jälkeen Thaimaasta Suomeen ja kuuluin silloin kotimaan työtiimiin. Työni ohessa aloitin syksyllä 2010 varhaisiän musiikkikasvatuksen erikoistumisopinnot Jyväskylän ammattikorkeakoulussa. Tällä hetkellä, vuoden 2018 keväällä, olen toiminut Joensuun konservatoriossa sivutoimisesti musiikkileikkikoulun opettajana neljän vuoden ajan. Tänä aikana olen ollut luomassa ja toteuttamassa useita erityyppisiä lastenkonsertteja, yhdessä konservatorion musiikkileikkikoulun opettajatiimin kanssa.

2 Lähtökohdat ja tietoperusta

2.1 Varhaisiän musiikkikasvatus

Lapsen tasapainoiselle kehitymiselle tärkeintä on ilmapiiri, jossa hän kokee olonsa turvallisiksi, jossa hänet hyväksytään ja häntä rakastetaan. Kuten kaikki kasvatus, myös varhaisiän musiikkikasvatus rakentuu tälle perustalle. Aikuisen tehtävänä on luoda olosuhteet, joissa edellä mainitut tasapainoisen kehittymisen perusedellytykset toteutuvat. Tarkastelen seuraavassa lyhyesti lapsen musiikillisen ajattelun kehittymistä Brunerin (1973) teorian pohjalta.

Bruner määrittelee lapsen ajattelun kehittymisen vaiheet toiminnalliseen, ikoniseen ja symbolisen ajattelun vaiheeseen. Toiminnallisessa vaiheessa lapsi muuttaa kuulemansa äänihavainnon liikkeeksi. Vanhemmalle ja kasvattajalle musiikki ja sen mukaan liikkuminen ovat oiva väylä vuorovaikutukseen lapsen kanssa arkisissakin tilanteissa. 3 - 5-vuotiaan lapsen mielikuvitus on vilkas. Lapsi elää ikonista vaihetta, jossa hän tunnistaa ja muistaa aiemmin kuulemaansa musiikkia ja liittää sen sisäiseen kuulokuvaan, esimerkiksi johonkin eläimeen tai tiettyyn tunnelmaan. Symbolisen ajattelun vaiheessa lapsi käsittää kuulemastaan tai näkemästään symbolista, millainen musiikki on kyseessä. Esimerkiksi crescendo-merkin nähdessään lapsi kykenee voimistamaan soittamansa rummun ääntä rummuttamalla voimakkaammin. Samoin diminuendo-merkki kertoo lapselle, että soittoa on hiljennettävä.

Musiikkipedagogina olen sitä mieltä, että on tärkeää säilyttää kehollinen kokeminen ja tekeminen mahdollisimman pitkään, jopa aikuisikään saakka ja aikuisenakin. Tämä tulisi muistaa myös instrumenttiopetuksen puolella. Kun koen musiikin kehoni liikkeen kautta, pystyn todennäköisesti tulkitsemaan sitä soitossani sisäistyneemmin. Itse olen saanut klassisen musiikin opiskelun jälkeen opiskella kansanmusiikkia. Kansanmusiikin soittaminen on vahvasti sidoksissa kansantanssiin. Jotta pystyn soittamaan esimerkiksi polskaa uskottavasti, minun tulee tuntea polskan askeleet ja tanssia myös itse. Vasta sen jälkeen voin soittaa polskaa poljennolla.

Musiikkileikkikoulujen tavoiteasetteluissa korostetaan, että tavoitteena on musiikin rakkauden herättäminen lapsessa ja positiivisen musiikkisuhteen kehittyminen. Tämä tavoite voidaan saavuttaa, kun pohjalla on vahva perusturvallisuuden kokemus ja hyväksyvä ilmapiiri. Yhdessä ryhmässä tekeminen, ilo ja musiikin kokeminen kokonaisvaltaisesti, eri aistien ja monenlaisten toimintamuotojen kautta, auttaa lähemmäksi asetettua tavoitetta.

Musiikin peruselementit voi listata seuraavasti: rytmi, melodia, harmonia, tempo, dynamiikka, sointiväri, äänen/tauon kesto ja musiikillinen muoto (Lindeberg-Piironen 2017, 34). Varhaisiän musiikkikasvattajan on otettava huomioon opetusta suunnitellessaan lapsen laulamiseen soveltuva ääniala, mikä on yleensä korkeampi kuin aikuisella. D-duuri ja D-molli ovat kokemukseni mukaan parhaita sävellajeja lasten kanssa laulamiseen. Rytmejä opitaan loruttelemalla, liikkumalla ja vaikkapa taputtamalla ennen soittamista. Pientä lasta körötellään sylissä loruttelun yhteydessä. Länsimaisen musiikkikulttuurin harmonisen ajattelun peruspilareita, duuria ja mollia, olen itse opettanut jo kaksivuotiaille iloisen ja surullisen pupun kuvien avulla. Kun lapset kuulevat minun soittavat Jänis istui maassa duurissa, he menevät silittämään luokan seinälle kiinnittämäni iloista pupua. Kun taas soitan mollissa, lapset juoksevat silittämään surullista pupua.

Hyvä varhaisiän musiikkikasvattaja tuntee lapsen kehitysvaiheet tarkkaan. Hän suunnittelee opetuksensa käyttäen temaattista ja musiikillista materiaalia, joka sopii parhaiten ryhmän lasten kulloiseenkin ikävaiheeseen. Hän miettii tarkkaan toimintatapoja, joita tunneillaan käyttää. Mitä pienempiä lapset ovat, sitä tärkeämpää on tuttujen asioiden kertaaminen. Perheryhmässä, johon 0 - 2-vuotias lapsi tulee yhdessä vanhempansa kanssa, vanhempi saattaa olla se, jota turhauttaa laulaa ja leikkiä taas se sama Pupu meni puskaan. Lapselle taas toisto on hyvin tärkeää. Lapsi myös nauttii siitä, että laululeikki toistuu aina samana. Toistaminen ja kertaaminen tuo lapselle onnistumisen kokemuksen ja ilon. (Lindeberg-Piironen & Ruokonen 2017, 95 - 96.)

Yleisesti voidaan todeta, että jos musiikki olisi lapsen maailmassa kuin aurinko, sen säteet koskettaisivat kaikkia hänen kehityksensä osa-alueita. Paitsi ilon ja virkistyneen antajana, musiikki toimii apuna myös luovan ongelmanratkaisun

kehittymisessä. Musiikilla on suuri merkitys sosiaalisten taitojen kehittymisessä. Onnistumisen ja osaamisen tunteet kehittävät itsetunnetusta ja itsetuntoa. Istekontrolli kehittyy ja yhteisen musisoimisen myötä oman vuoron odottaminen ja muiden kanssa jakaminen kasvattavat sosiaalisen vuorovaikutuksen taitoja. Musiikkiliikunta kehittää koordinaatiota ja liikkumisen perustaitoja. Tunne-elämä ja tunteiden ilmaisu kehittyvät musiikillisten draamaharjoitusten ja roolileikkien avulla. Kognitiiviset, tiedolliset toiminnot ja älyllinen kehitys ovat vahvasti sidoksissa musiikin tekemisen ja oppimisen kanssa. Loruttelu ja laulaminen rikastuttavat kielellistä ilmaisua ja sanavarastoa. Myös musiikillisten käsitteiden omaksuminen ja hallitseminen ruokkivat älyllistä kehitystä. (Mts. 141.)

Varhaisiän musiikkikasvatus, kuten kaikki musiikkikasvatus, pyrkii lapsen kokonaisvaltaisen kasvun tukemiseen. Tärkeää on edetä johdonmukaisesti, jo opitun päälle uutta rakentaen. Lapsen kulloistakin kehitysvaihetta tuetaan sopivilla harjoituksilla ja musiikin osa-alueita käsitellään monipuolisesti. Ryhmän jäsenenä oleminen on myös tärkeää ja tuottaa iloa. Jos yksi varhaisiän musiikkikasvatukselle asetetuista tavoitteista, musiikin kokeminen luonnollisena osana jokapäiväisessä elämässä, saavutetaan, hyvä musiikkisuhde voi säilyä ihmisellä voimavarana koko elämän ajan. (Mts. 135.)

2.2 Kristillinen näkökulma varhaisiän musiikkikasvatukseen

Lasten musiikkikasvatuksen yhtenä lähtökohtana on kulttuurinen ja sivistyksellinen tehtävä (Ruokonen 2001, 121). Ruokosen mukaan omaan kulttuuriin liittyvä musiikillinen traditio vahvistaa lapsen identiteettiä. Maailman musiikkia kuunnellessaan lapsi taas kasvaa musiikillisessa ymmärryksessään laajempiin mittasuhteisiin, jotka liittyvät suvaitsevaisuuden lisääntymiseen ja sivistyksellisen tiedon merkityksellisyyteen. (Ruokonen 1999, 76.) Olen kokenut musiikin kautta tapahtuvan elämäntodellisuuden hahmottumisen todeksi moneen kertaan myös omassa, aikuisen elämässäni. Musiikin kautta olen saanut tutustua uusiin kulttuureihin, ihmisiin ja ilmiöihin ja ymmärryksen elämästä on lisääntynyt ja saanut uusia ulottuvuuksia.

Musiikkikasvatuksesta on lapselle hyötyä paitsi identiteettiä vahvistavana ja sisivistystä tuottavana, myös kokonaispersoonallisuuden kasvua ja kehitystä tukevana elementtinä. Tutkimuksissa on todettu, että lapsen kielelliset, fyysiset, psyykkiset, sosiaaliset ja keskittymiskykyyn liittyvät kouluvalmiudet kehittyvät musiikkikasvatuksen avulla. Edelleen tutkimukset tuovat esiin hyödyn eettisen ja uskontokasvatuksen alueilla. (Ruokonen 2001, 122.)

Seurakunnan elämän perustana on Jumalan armo ja jokaista ihmistä kohtaan tuntema hyväksyvä rakkaus. Varhaisiän musiikkikasvatustyö kuuluu olennaisena osana seurakunnan elämään. Kotikirkkonsa musiikillisena sylihoitona varhaisiän musiikkikasvatuksen tehtävänä on paitsi tukea lapsen kokonaisvaltaista kasvua musiikin avulla myös tukea lasta ja hänen perhettään kasvamaan seurakuntayhteydessä. (Kirkkohallitus 2004, 7.)

Seurakuntien tekemän varhaisiän musiikkikasvatustyön tehtävänä on niin ikään herättää ja vaalia lapsessa rakkautta musiikkiin sekä kehittää lapsen musiikillista ilmaisua ja ajattelua. (Mts. 8.) Teologisia näkökohtia varhaisiän musiikkikasvatukselle ovat seuraavat asiat:

- Musiikki Jumalan luomislahjana ja ihmisen kokonaisvaltaisena elämänilmauksena on yhteydessä lapsen tapaan olla ja elää leikin kautta taiteen maailmassa.
- Kaikki lapset ovat oikeutettuja musiikkikasvatukseen ja musiikkiin.
- Lapsen uskonnollisessa kasvatuksessa musiikilla on suuri merkitys.
- Mahdollisuus musiikilliseen kokemiseen ja ilmaisuun ei saa olla riippuvainen lapsen edellytyksistä. Jokaisella lapsella tulee olla mahdollisuus kasvaa tasapainoiseksi ja tuntevaksi aikuiseksi maaperästä, jonka luovat ilo, leikki ja mielikuvituksen käyttö. (Mts. 11.)

Bangkokin Immanuelin seurakunnan musiikkikoulussa ei kysytty lasten uskonnollista tai muuta taustaa. Kaikki olivat tervetulleita mukaan. Osa lapsista tuli kirkolle, koska se oli turvallinen paikka suuren slummin laidassa. Osa lapsista tuli kirkolle, koska he olivat kiinnostuneita musiikista (kuva 2).

Kuva 2. Lapsia seurakunnan musiikkituokiossa (Kuva: Susanna Mäki).

2.3 Suomen Lähetysseura yhteistyötahona

Suomen Lähetysseura (SLS) on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestö, joka perustettiin vuonna 1859. SLS toteuttaa kokonaisvaltaista lähetystyötä, jossa sana ja teko, julistus ja palvelu, kuuluvat erottamattomasti yhteen. SLS:n visio vuosille 2017 - 2022 on, että sanoma Jumalan rakkaudesta toteutuu kaikkialla maailmassa ilona, rauhana ja oikeudenmukaisuutena. Työnäky kiteytyy sanoihin ”Toivo Yhteistyö Muutos”. (Suomen Lähetysseura.)

SLS tekee työtä 30 maassa viidellä mantereella. Ulkomailta yhteistyökumppanina on paikallinen kirkko tai joku paikallinen kumppanuusjärjestö. SLS:n kautta on vuosien kuluessa lähtenyt ulkomaille töihin yli 1 500 eri alojen asiantuntijaa. Ulkomaiseen toimintaan kuuluvat seurakuntatyö, terveydenhuolto, diakonia- ja

sosiaalityö, koulutus sekä kehitysyhteistyö. (Suomen Lähetysseura.) Paikallisen kielen ja kulttuurin tuntijoina SLS:n työntekijät ovat olleet mukana myös rauhan-työssä (esimerkiksi Namibian itsenäistymisprosessi) ja katastrofityössä (esimerkiksi Thaimaan tsunami).

Lähetystyöntekijät työskentelevät usein kumppanuusmaansa kaikkein köyhimpien ihmisten parissa. Nämä ihmiset eivät ole korkeasti koulutettuja. Usein heidän luku- ja kirjoitustaitonsa on huono, joskus jopa olematon. Työskentely tässä kontekstissa on monin tavoin haasteellista. Lähetystyöhön lähetetyt musiikin ammattilaiset ovat työssään voineet hyödyntää musiikin kulttuuri- ja kielimuurit ylittävää ulottuvuutta. Musiikin käyttäminen ilmaisukeinona luo yhteisöllisyyttä, synnyttää iloa ja puhuttelee sanojakin voimakkaammin.

Musiikkityön tuloksena useat kirkot ovat saaneet oman virsikirjan. Tässä työssä kansallisten musiikkiperinteiden hyödyntäminen on ollut keskeisellä sijalla. Esimerkiksi Thaimaan luterilaisen kirkon virsikirjaa luotaessa seurakuntalaisia rohkaistiin säveltämään melodioita, jotka nousivat heidän kulttuuriperinteestään. Tuloksena syntyi vuonna 2008 julkaistu virsikirja, jonka lauluissa kuuluu muiden muassa köyhän Isanin maakunnan ääni kauniine, polveilevine melodioineen.

Jokainen kristitty on kutsuttu tekemään lähetystyötä joko lähtijänä tai lähettäjänä. Omalla kohdallani lähetyskutsu lähtijänä konkretisoitui vuonna 2006, kun minut lähetettiin Thaimaahan. Toimin neljän vuoden ajan viulunsoiton ja musiikkiaineiden opettajana Bangkokissa. Opetuspaikkani olivat Thaimaan luterilaisen kirkon teologinen seminaari ja Immanuelin seurakunta suuren Khlong Toeyn slummin reunassa. Suomeen palattuani huhtikuussa 2010 jatkoin työtäni SLS:n kotimaantyössä.

Kuten lähetystyöntekijät yleensä, toimin itsekin Thaimaassa työssä ollessani omassa ammatissani, musiikin opettajana. Opetin viulunsoittoa, kamarimusiikkia, musiikin teoriaa, laulun säveltämistä, pianonsoiton alkeita sekä lisäksi viimeisen Thaimaan vuoteni aikana myös englannin kieltä. Nuo neljä vuotta olivat yksi värikkäimmistä jaksoista elämässäni. Uuteen kulttuuriin ja kieleen sukelta-

minen oli välillä raskasta ja uuvuttavaakin, mutta koen saaneeni tuosta ajasta enemmän, kuin pystyin itse antamaan (kuva 3).

Kuva 3. Lähetystyöntekijä Susanna Mäki (oik.) esiintymässä Bangkokin Immanuelin seurakunnan musiikkikoulun lasten kanssa joulukonsertissa Khlong Toeyn slummin keskellä (Kuva: Kati Jääskeläinen).

3 Lastenkonsertin luomisen prosessi

3.1 Ideasta konsertiksi

Lastenkonsertin luominen lähti liikkeelle nollapisteestä. Minulla ei ollut käytössäni valmista tarinaa, ei kokoelmaa sopivasta musiikkimateriaalista, ei esiintyjä, rekvisiittaa eikä budjettia. Konsertin idea oli vielä tammikuussa 2011 hyvin epämääräinen. Ideana oli toteuttaa musiikin kautta lähetyskasvatuksellinen tuotio noin 3 - 8-vuotiaille lapsille. Minulla oli esimieheni lupa toteuttaa konsertti osana työtäni Suomen Lähetysseurassa. Tiesin, että halusin mahdollisuuksien mukaan käyttää taideintegraatiota, yhdistää musiikkiin myös muita taidemuotoja.

Lähdin liikkeelle tarinan pohtimisesta. Lähetystyötä tehdään joka puolella maailmaa. Ajattelin, että konsertissa vierailtaisiin useissa eri maissa. Ajatus ei kuitenkaan juurikaan kehittynyt sisälläni. Kun Antti Vuori ehdotti, että Ihmeellinen matka -tanssiteos esitettäisiin samassa konsertissa, aloin etsiä uutta suuntaa omalle tarinalleni. Ihmeellisessä matkassa vieraillaan Kiinassa, Intiassa ja Afrikassa, joten halusin oman osuuteni olevan selkeästi erilainen.

Aloin miettiä vaihtoehtoa, jossa pysyisinkin yhdessä maassa. Bangkokissa työskennelleenä maaksi valikoitui luontevasti Thaimaa. Aloin luoda tarinaa paikallisesta tietämyksestäni ja kokemuksestäni käsin. Pian tarinan tapahtumapaikat, roolihahmot ja juonen kuljetuksen käänteet löytyivätkin Bangkokista ja sen ympäristöstä. Olin luomassa musiikkitarinaa Thaimaasta.

3.2 Tarinan muovautuminen ja musiikkinumeroiden syntyminen

Lähetyskasvatuksellisuus määritteli lastenkonsertin suunnitteluprosessin alkutaivalta. Taustatutkimustyönä tutustuin Suomen Lähetysseurassa aiemmin tehtyyn, lapsille suunnattuun musiikilliseen lähetyskasvatusmateriaaliin. Nopeasti siirryin kuitenkin rakentamaan omaa tarinaani perustuen kokemuksiini Thai-

maassa. Halusin tarinastani juonellisen, hauskan, monipuolisia musiikillisia elämyksiä sisältävän, osallistavan ja mielenkiintoisesti etenevän. Päätin, että tammikuun 2011 loppuun mennessä minulla olisi kädessäni jonkinlainen käsikirjoitus.

Pyörittelin ideoita päässäni ja paperilla. Olin mielestäni löytänyt hyviä ajatuksia mutta en osannut koota niitä mihinkään suuntaan eteneväksi tarinaksi. Pyysin konsultaatiota SLS:n johtavalta kasvatustieteilijältä, Pirjo Lehtonen-Inkiseltä. Ajatusteni ääneen pohtiminen ja uudelleen paperille järjestäminen tuotti tulosta: pian minulla oli hahmotelma etenevästä tarinasta, johon sisältyi jo muutama musiikkinumero.

Tarinassa lähetystyöntekijä, viulunsoiton opettaja Susanna tapaa Norsu Punaisen, joka tutustuttaa hänet Thaimaan kulttuuriin (kuva 4). Norsu vie Susannan paikalliselle torille ja sieltä maaseudulle. Sitten vierailaan Immanuelin seurakunnassa, suuren slummin laidalla, ja tavataan viulunsoittoa ja thaitanssia opiskelevia lapsia. Monilla slummin lapsista on suomalainen kummi, jonka tuella lapset ovat päässeet kouluun. Tarinan lopuksi pohditaan ystävyys ja rukouksen merkitystä: ystävyys on ihmeellinen juttu ja rukouksen sillalla on mahdollista tavata myös kaukana asuva lähimmäinen!

Kuva 4. Lähetystyöntekijä Susanna ja Norsu Punainen tutustuvat toisiinsa Bangkokissa, Thaimaassa (Kuva: Joanna Linden).

Olin päättänyt, etten sävellä konserttiin uutta musiikkia, vaan käytän jo olemassa olevia, sopivilta tuntuvia kappaleita kuljettamassa tarinaa eteenpäin. Halusin mukaan erityyppisiä kappaleita, jotka auttaisivat luomaan tarinan kulloisenkin vaiheen tunnelmaa. Halusin myös, että kappaleet olisivat musiikillisesti vaihtelevia ja että mukana olisi niin duurissa kuin mollissakin eteneviä, hidas- ja nopeatempoisia, oletettavasti tuttuja ja tuntemattomia melodioita. Aihepiiriltään sopiviksi katsomistani lauluista valitsin konserttiin Jukka Salmisen ja Pekka Simojoen lähetys-, ystävyys- ja rukousteemoihin sopivia lastenlauluja. Mukaan pääsivät Saavuimme suureen kaupunkiin, Uskotaan ja rukoillaan, Tuulien teitä sekä Ihmeellinen silta. Halusin mukaan myös yhden thainkielisen lastenlaulun. Lyk lä kwaang valikoitui mukaan reippautensa, helppojen sanojensa ja hauskojen liikkeittensä vuoksi.

Halusin konserttiin myös minulle niin rakasta klassista musiikkia. Näin konsertti esittelisi lapsille klassista musiikkia taidemuotona. Ajattelin, että koska tarina kertoi omasta kokemuksestani viulunsoiton opettajana Bangkokissa, soittaisin ehkä itse viululla jonkin klassisen kappaleen. Mietin, mikä kappale olisi sopiva lastenkonserttiin. Päädyin Schubertin Mehiläiseen, joka on vauhdikas ja sopivan lyhyt kappale.

Oli ratkaistava uusi pulma: puhuttu tarina eteni vähitellen yhä sujuvammin kohdauksesta toiseen, mutta minulta puuttui tekstiä, joka kuljettaisi myös musiikki-numeroita ajatusteni vaatimalla tavalla. Pyysin apua entiseltä esimieheltäni Irja Aro-Heinilältä. Olin viehättynyt hänen hauskaasta tavastaan kirjoittaa ja tiedustelin, oliko hän kirjoittanut lasten runoja. Laitoin samaan sähköpostiin liitteeksi senhetkisen konsertin käsikirjoituksen ja ajatuksiani konsertin ideoista.

Seuraavana päivänä sain postia Irjalta: seitsemän valmista lastenrunoa, jotka oli räätälöity toiveitani kunnioittaen käsikirjoituksen eri vaiheita palveleviksi! Olin onnesta ymmälläni. Myöhemmin sain pyynnöstä vielä yhden uuden sanoituksen. Tiesin, että voisin käyttää osaa runoista sellaisinaan, vanhoihin lastenlaulumelodioihin sovitettuina. Näin syntyivät Olen Norsu Punainen ja Sinä vuonna Bangkokissa. Koti, nuuh! -runon innostuin säveltämään lauluksi itse. Kahdesta runosta syntyi räp: Olen saanut maukkaita banaaneja kuvaa saamisen ja anta-

misen ajatusta, joka oli yksi konsertin keskeisistä teemoista. Tiedätkö, mikä slummi on -räpin kautta pohdittiin elämää slummissa, suurkaupungin laidalla.

3.3 Taiteiden välinen integraatio

Pieni lapsi on luova, avoin ja kiinnostunut kokeilemaan uusia keinoja toteuttaa itseään. Laulaminen, soittaminen, musiikin mukaan liikkuminen tai draamaan osallistuminen sekä musiikkimaalaus tuottavat lapselle iloa ja elämyksiä. Lapsen kynnys osallistua on matala. Lapsi seuraa mielellään myös tarinoita, joihin on liitetty edellä mainittuja elementtejä. Taideintegraatiossa, eri taideaineita yhteen sulauttamalla, pyritään siihen, että käsiteltävän asian kokeminen ja ymmärtäminen olisi syvempää ja kokonaisvaltaisempaa. Arja Puurula (2001) kuvaa varhaiskasvatuksen taideintegraatiota tapahtuvan kolmella eri tasolla. Primääri-ilä integroinnilla Puurula tarkoittaa sitä, että taidetta otetaan mukaan arkipäivän vaihtuviin tilanteisiin. Esimerkiksi lasta puettaessa hänen kanssaan tai hänelle lauletaan. Kun lapsi itse tekee aloitteen esimerkiksi tanssimiseen yhdessä äitinsä kanssa, Puurula puhuu toisen asteen integroinnista. Opettajan suunnittelema, tiedostettu ja tavoitteellinen taideintegraatio opetuksessa edustaa kolmannen asteen integrointia. (Puurula 2001, 89.)

Taitavan opettajan merkitys korostuu taideintegraatiossa. Uskon, että opettajan on riittävän ammattitaidon lisäksi oltava avoin omalle luovalle minälleen. Musiikinopettaja Terhi Oksanen pohtii opettajan oman luovuuden löytämisen merkitystä seuraavasti: ”Minulle itselleni suuri kasvuprosessi on ollut löytää musiikillinen luovuus itsessäni. Jos minulla opettajana ei sitä ole, niin en voi sitä opettaa.” (Sibis 2006, 16.) Taideintegraatiossa opettajalle voi nousta ongelmaksi se, että hänen koulutuksensa on rajoittunut vain yhteen taiteenalaan, esimerkiksi musiikkiin. Tämän vuoksi opettajan suhde omaan luovuuteensa ja avoimuus käyttää muitakin taiteenaloja työssään kasvattajana on ensiarvoisen tärkeää.

Lapsen maailmassa leikillä ja fantasialla on keskeinen paikka. Lapsi oppii hahmottamaan itseään ja maailmaa leikin avulla. Lapselle musiikki on yksi leikin ja

fantasian tiloista. Sen kautta lapsi saa uusia tunnekokemuksia ja hänen ajatteluprosessinsa kehittyy. (Ruokonen 2009, 22.) Ympäristö, jossa lasta stimuloidaan aktiivisesti esimerkiksi musiikillisesti, auttaa häntä ilmaisemaan itseään myös muiden taidemuotojen kautta. Laulamisen ja soittamisen rinnalla liike ja tanssi, kuvallinen ilmaisu ja draama tulevat helposti mukaan. Keksivässä oppimisessa (discovery learning, inference learning) lasta kannustetaan itse löytämään uuden aineksen sisältö omakohtaisen työstämisen kautta. Esimerkiksi Orffin ja Kodalyn pedagogisissa periaatteissa on näitä piirteitä. (Ahonen 2004, 169.) Leikin ja fantasiamaailman hyödyntämisen kautta tapahtuva oppiminen on tärkeää erityisesti pienten lasten kanssa työskenneltäessä. Sadut ja lorut voivat synnyttää draaman, johon sitten yhdistetään laulamista, soittamista, tanssia ja vaikkapa maalaamista (kuva 5).

Kuva 5. Musiikkia ja tanssia tarinaan yhdistävä taideintegraatiosessio Susanna Mäen ohjaamassa muskarituokiossa Riihimäen seurakunnan päiväkerhossa syksyllä 2010 (Kuva: Tuija Ikävalko).

4 Konsertin toteuttaminen

4.1 Esiintyjät

Halusin musiikin olevan konsertin pääasia. Näin ollen pyrin valitsemaan esitettävät kappaleet huolellisesti. Musiikin esittäjien suhteen minulla oli käytössäni kirjava joukko Suomen Lähetysseuran Helsingin toimistossa työskenteleviä kollegoita. Laitoin sähköpostitiedustelun tuntemilleni musisoiville kollegoille mahdollisesta halukkuudesta tulla mukaan projektiin. Ilokseni sain innostunutta paluupostia, ja kohta meillä oli koossa osaava joukko kelpo muusikoita toimistosihteeristä pappiin ja musiikkisihteeristä tietohallinnon asiantuntijaan. Perkussioiden soittajaa kaipasin edelleen. Taloon juuri sopivalla hetkellä saapunut uusi siviilipalvelusmies osoittautui musiikkikasvatuksen opiskelijaksi ja monipuoliseksi muusikoksi. Pyysin hänet siis mukaan projektiin.

Schubertin Mehiläisen esittäminen konsertissa synnytti uuden idean. Alusta asti olin haaveillut tanssin ja/tai kuvallisen ilmaisun mukaan ottamisesta konserttiin jossakin muodossa. Halusin nyt löytää tanssijan, joka innostuisi luomaan Schubertiin koreografian, mehiläisen tanssin. Kuulin kollegaltani nuoresta Helsingissä asuvasta opiskelijasta ja tanssijasta, Hanna Keskitalosta, joka saattaisi olla kiinnostunut yhteistyöstä tässä produktiossa. Saatuani Hannan yhteystiedot otin häneen yhteyttä ja kysyin kiinnostusta asiaan. Tästä alkoi hedelmällinen yhteistyö välillämme. Mehiläisen tanssin koreografian lisäksi Hanna loihti upeaa improtantssia ja toimi näyttämöllisenä avustajana torikohtauksessa.

4.2 Kuvamateriaali ja tiedottaminen

Aloitin työskentelyn konsertin kuvamateriaalin parissa helmikuussa. Minulla oli selvä ajatus siitä, mitä halusin mukaan. Tutustuin Lähetysseuran kuvamateriaalipankkiin ja kävin läpi aikojen kuluessa tehdyn, Thaimaa-aiheisen VHS- ja DVD-materiaalin. Torikohtaukseen halusin käyttää nukketeatterin keinoin tehtyä vanhaa nauhaa, jonka nimi oli Torimyyjä Somtsai. Se oli lapsille tehty lähetys-

kasvatussessio, jonka tapahtumat sijoittuivat thaimaalaiselle torille. Vein VHS-nauhan liikkeeseen, joka kääntää VHS:n DVD:ksi. Valitsin SLS:n kuvapankista ja omista Thaimaassa ottamistani valokuvista ne, joita halusin käyttää konsertissa. Laitoin kuvat kohtauksia varten PowerPoint-esitysmuotoon, että ne olisi helppo näyttää oikeassa kohdassa konserttia. Valitsin myös kolme valmista DVD-pätkää, joista yhdessä Immanuelin seurakunnan viulukoululaiset soittavat Norsu-nimistä kappaletta, toisessa tanssivat perinteistä thaimaalaista tanssia ja kolmannessa slummissa asuvat, Lähetysseuran kummiohjelmassa mukana olevat lapset kertovat elämästään.

Kuvamateriaalin työstäminen ja muokkaaminen vei kaiken muun työn ohella niin paljon aikaa, että sain sen lopulliseen muotoonsa vasta juuri ennen kenraalia. Viimeisin muutos materiaaliin tuli juuri ennen konserttia, kun halusin mukaan vielä yhden still-kuvan. Kuva-avustajani Mikko hoiti kaiken tyyliin uskollisena rauhallisen mallikkaasti.

Olin alkanut väsäämään konserttiesitettä hyvissä ajoin. Olinkin varsin tyytyväinen tuotokseeni, jossa Norsu Punainen istui keskellä ja sitä ympäröi konserttia mainostava teksti. Kun kävi ilmi, että lastenkonserttiin tuli toiseksi teokseksi mukaan Antti Vuoren ja Xaris Finlandin Ihmeellinen matka, konserttiesitteen suunnittelu meni uusiksi. Tässä kohdassa taitoni loppuivat. En tuntenut kuvankäsittelyohjelmia eikä minulla edes ollut niitä koneellani. Pyysin apua talon sisäisesti Miika Ridanpäältä. Hän laati värikkään esitteen, jossa esiteltiin sekä Musiikkitarina Thaimaasta että Ihmeellinen matka.

Kirjoitin kutsukirjeen ja luetutin sen muutamalla ihmisellä selkeyden varmistamiseksi. Etsin internetin avulla lähialueen päiväkotien ja alakoulujen yhteystiedot ja lähetin heille sähköisenä kutsun konserttiin. Saimme heti yhden ilmoittautumisen. Olin iloinen - kutsuni oli mennyt perille. Muutama tarkistussoitto kuitenkin kertoi toista. Joissakin päiväkodeissa sähköistä kutsua ei ollut huomattu eikä konsertista kuultu mitään. Kun uusia ilmoittautumisia ei tullut, päätin, että postittaisin kutsun paperiversiona uudelleen. Tähän mennessä aikaa oli kulunut eikä konserttiin ollut enää kuin reilut kaksi viikkoa. Postikutsun seurauksena saimme toisen ilmoittautumisen: 34 hengen päiväkotiryhmä ohjaajineen.

Kirkko ei tulisi näillä ilmoittautumisilla täyteen, mutta iloitsin jo etukäteen 50 ilmoittautuneesta lapsesta yleisössä.

Viime metreillä mainostimme konserttia internetin kautta SLS:n nettisivujen Lähetyskirkon tapahtumat -palstalla sekä Kirkko ja Kaupunki -lehdessä. Laitoin myös ilmoituksen Helsingin kaupungin lastentapahtumia mainostavalle sivustolle. Tämäkin tapahtui viime metreillä. Ajattelin konsertin maksuttomuuden houkuttelevan mukaan vielä lisää yleisöä, mutta lisää ilmoittautumisia ei tullut.

4.3 Harjoitteluprosessi

Lastenkonsertin esityspäiväksi valikoitui perjantai 1.4.2011. Halusin esityspäivän mahdollisimman kauas kevääseen, koska edessä tuntui olevan kovasti töitä. Lopullisen päivän määräsi se, että yksi muusikoista oli lähdössä pitkälle matkalle heti tämän päivämäärän jälkeen. Tammi-helmikuun vaihteessa laadin sopivaksi katsomani konsertin harjoitusaikataulun esityspäivää silmällä pitäen ja otin yhteyttä muusikoihin. Monien sähköpostiviestien vaihtamisen jälkeen saimme räätälöityä kaikille sopivan harjoitusaikataulun. Olimme kaikki mukana projektissa muitten töittemme ohella. Ainoastaan omassa keväälle laaditussa työhön liittyvässä toimintasuunnitelmassa oli erikseen varattuna aikaa lastenkonsertin järjestämiselle.

Ensimmäinen musiikkiharjoitus oli sovittu pidettäväksi 11.2. Viime hetkessä sain tähän harjoitukseen kootuksi kaikille muusikoille oman materiaalipaketin. Laitoin sen punaisiin kansiin Norsu Punaisen innoittamana. Ensimmäinen harjoitus oli musiikkiin tutustumista. Norsu Punainen, Thaimaasta tuomani punainen lelu-norsu, esittäytyi muusikoille. Tarinaa emme kuitenkaan ehtineet käymään läpi tässä harjoituksessa, sillä aikaa oli vähän. Minulle yhdessä soittaminen antoi ideoita kappaleiden sovittamista varten. Aloin kirjoittaa stemmoja viululle ja hui-lulle sekä miettiä rakenteita ja instrumentaatiota. Halusin, että instrumentaatio vaihtuisi kappaleiden luonteen ja tarinan kulloisenkin vaiheen mukaan.

Toinen musiikkiharjoitus oli 4.3. (kuva 6). Siinä testasimme sovitusten ja rakenteiden toimivuutta ja etsimme röp-osuuksiin komppitaustoja. Muokkasimme säveltämääni Koti, nuuh! -laulua hieman niin, että melodia ja Irja Aro-Heinilän teksti palvelisivat toisiaan mahdollisimman ihanteellisesti. Ajatukseni rakenteista ja sovituksista selkenivät edelleen ja työ kappaleiden sovittamisen parissa jatkui. Kolmannessa musiikkiharjoituksessa 10.3. sovimme kappaleiden lopulliset rakenteet ja harjoittelimme erityisesti räppejä, joihin yritimme löytää vakuuttavaa poljentoa. Röp ei tuntunut omimmalta ilmaisukeinoltani. Onneksi laulusolistimme Laura oli tässä lajissa paljon vakuuttavampi ja yhteisesityksemme Tiedätkö, mikä slummi on -kappaleesta alkoi löytää muotoaan. Jaoin vielä muusikoille jo moneen kertaan muokkaamani käsikirjoituksen.

Kuva 6. Musiikkitarina Thaimaasta -muusikot maaseutukohtauksessa, jossa yleisössä olleet lapset saivat sanoa, mitä eläimiä maalla näkivät (Kuva: Elina Ruoko).

Kenraaliharjoitusta edeltävässä harjoituksessa 17.3. oli ensimmäistä kertaa mukana tanssi ja repliikkien alut kohtausten siirtymissä. Halusin ottaa repliikkejä mukaan, koska pelkäsin, etten oppisi muistamaan niitä ilman useampia toistokertoja. Lyhyt harjoitusaika merkitsi kuitenkin sitä, ettei repliikeille ollut juuri ai-

kaa. Jäi omalle vastuulleni opetella vuorosanat ulkoa ja muistaa sisääntulot ja siirtymät. Tämä oli suuri haaste, sillä draaman kuljettaminen tässä muodossa oli minulle varsin uutta. Tiesin, että kuten musiikkikappaleiden oppimisessa, myös puhutun tekstin muistamisessa toisto on avaintekijä. Harjoittelin siis repliikkejä kotona yksin puhuen ja työmatkoilla junassa niitä lukien.

Kuva 7. Schubert: Mehiläinen - klassinen instrumentaalinumero sai seurakseen mehiläisen tanssin Hanna Keskitalon luomana tanssinumerona (Kuva: Joanna Linden).

Tapasimme tanssija-Hannan kanssa 21.3. Schubertin Mehiläisen harjoituksen merkeissä (kuva 7). Hanna halusi minun soittavan Mehiläistä lyhyissä jaksoissa ja suunnitteli samalla tanssikoreografian. Muusikkona seurasin mielenkiinnolla tanssijan työskentelyä. Jaoimme kappaleen pääteema-, kehittely- ja teeman kertaus -jaksoihin. Näiden sisälle tuli vielä lyhyempiä jaksoja niin, että lyhin jakso oli kahdeksan iskun mittainen. Tästä Hanna lähti rakentamaan koreografiaa teokseen improvisaation kautta. Kirkko oli tilana ihanteellinen mehiläiselle lentää kaukaa lähelle ja lopuksi taas kauas pois. Olin suunnitellut, että tässä numerossa valkokankaalle heijastetaan thaimaalaisia kukkia, joita mehiläinen katse-

lee ja ihailee. Repliikkini ennen Mehiläisen tanssia oli: "Mutta mikäs pörriäinen tuolla on? Meinaako se lentää tänne vai mitä se oikein aikoo!" Siitä lähtisivät viulu ja piano soittamaan pörräävää mehiläistä ja Hanna-mehiläinen lentämään keskikäytävää pitkin kirkon etuosaan.

Ennen kenraaliharjoitusta harjoittelimme vielä erikseen pianisti Päivi Mattilan kanssa Schubertia. Kuvamateriaalin kävimme kuivaharjoitteluna läpi Mikko Haaviston kanssa. Kenraalin koittaessa päivää ennen konserttipäivää oli tarkoitus tehdä kolme läpimenoa. Tähän saakka olimme hioneet yksityiskohtia, nyt hain kokonaisuutta. Halusin myös puhua repliikit läpi useita kertoja.

Olin varannut tunnin tilan valmistamiselle: torin kokoamiselle ja muun rekvisiitan tuomiselle tilaan, nuottitelineiden, mikrofonien ja AV-laitteiden kokoamiselle ja Norsu Punaisen hakemiselle pannoituksesta - kollegani oli ommellut norsulle pannan, jonka avulla pystyin pitämään sitä yhdessä kädessä kuin käsinukkea. Tekemistä oli paljon ja pääsimme aloittamaan kenraaliharjoituksen hieman myöhässä. Lopulta meidän oli tyytyminen kahteen läpimenuun, sillä asioiden puhumiseen kappaleiden ja kohtausten väleissä meni vielä aikaa.

Kenraaliharjoituksessa unohtelin edelleen repliikkejäni siirtymissä kohtauksesta toiseen. Päätin, että illan ja yön aikana opin kaiken. Olin itse kirjoittanut repliikit ja tiesin, miten tarina eteni. Muistin vuorosanat, kun olin päässyt alkuun kunkin musiikkinumeron jälkeen. Niinpä tein itselleni pieniä muistisääntöjä, joiden avulla muistaisin repliikkien alut. Pyysin myös yhtä kollegaani olemaan valmiina kuiskaamaan repliikin alun, jos totaalisesti unohtaisin sen.

Kenraaliharjoituksessa oli ensimmäistä kertaa mukana konsertin kaikki elementit: musiikki, tanssi, repliikit, kuvamateriaali, rekvisiitta ja kaikki avustajat. Minulle jäi harjoituksesta odottava ja jokseenkin rauhallinen mieli. Seuraavan aamun konsertissa edessämme olisi viitisenkymmentä 4 - 7-vuotiasta lasta ja muutama aikuinen.

4.4 Konsertti

Kirkon etuosan alttarikaiteet oli purettu jo konserttia edeltävänä päivänä kenraaliharjoitukseen. Tilaa oli ruhtinaallisesti. Halusin muusikoiden soittamiseen näkyvän hyvin. Lapsilla oli näin hyvä mahdollisuus nähdä ja kuulla laulajan ja laulun lisäksi erilaisia soittimia: piano, kitara, erilaisia lyömäsoittimia, kontrabasso, hui-lu ja viulu. Toinen reuna lavaa oli varattu muusikoille ja toisella puolella oli suuri valkokangas, johon kuvamateriaali heijastettaisiin. Keskelle lavaa oli rakennettu thaimaalainen tori ja sen edessä oli tilaa tanssille, räppien liikkeille ja muulle draaman kuljettamiselle.

Kuva 7. Lapsat seuraavat konserttia (Kuva: Joanna Linden).

Tuntui juhlalliselta, kun lapsiryhmät saapuivat paikalle. Pienimmät, 4-vuotiaat päiväkotilaiset, istuivat lattialle laittamillamme tyynyille ja isommat kirkon penkeihin (kuva 7). Paikalle saapui lasten ja heidän ohjaajiensa lisäksi parikymmentä kollegaa, ystävää ja muuta väkeä. Aloitimme. Pilvikuvien ja nauhalta kuuluvan lentokoneen äänen siivittämänä lensin Thaimaahan. Saavuimme suureen kaupunkiin -laulu ja PowerPoint-kuvat Bangkokista johdattelivat meidät uuteen ympäristöön. Repliikin ja Uskotaan ja rukoillaan -laulun kautta kerroin, että olen tullut Thaimaahan lähetystyöhön. Sitten tutustuin Norsu Punaiseen, josta

sain ystävän ja joka avasi minulle Thaimaan kulttuuria Olen Norsu Punainen - laulun, torivierailun ja maaseudulle matkustamisen myötä (kuva 8).

Kuva 8. Norsu Punainen saa torimyyjä Somchailta herkullisia banaaneja ja tarjoaa hänelle vastalahjaksi kyytiä kotikyläänsä maalle (Kuva: Joanna Linden).

Konsertin ehkä hauskimmat kohtaukset, lasten ilmeistä ja eläytymisestä päätellen, olivat Mehiläisen tanssi ja maaseudun eläinten näkeminen Norsu Punaisen saapuesssa kotiseudulleen. Lapset seurasivat mehiläisen pörräämistä ”silmä kovan”. Hanna olikin ihan oikean mehiläisen näköinen ompelemassaan tylliha-meessa ja keltaisissa raidoissa. Muusikoiden päälleen pukemat eläinpäähineet innostivat lapsia osallistumaan maaseudun eläinten tunnistamiseen. Tämä oli minullekin hauska hetki - harvoin näen kollegoitani kanoina kaakattamassa ja porsaina röhkimässä!

Maaseutukohtauksen jälkeen vierailimme Immanuelin seurakunnassa, Bangkokissa, jossa opetin viulunsoittoa kirkon viulukoulussa. Maalle matkustettaessa yleisö oli ollut mukana Olen saanut maukkaita banaaneja -räpin liikkeissä. Bangkokiin palattaessa lapset olivat loihtineet tuulen ääntä Tuulien teitä -laulun leijoille, joiden myötä pyysimme rauhaa ja varjelusta maailmaan. Nyt, slummiin saapuessamme, lapset saivat tulla jälleen mukaan, kun räpin myötä kysyimme: Tiedätkö, mikä slummi on? Lasten lisäksi yleisössä olleet katolisen päiväkodin nunnatkin räppäsivät kaavuuissaan ja päähineissään. Se oli hauska näky.

Immanuelin seurakunnan lapset esiintyivät videokuvan kautta. He soittivat ja tanssivat sekä kertoivat elämästään. Immanuelin seurakunnassa -kohtauksessa opettelimme yhdessä thainkielisen lastenlaulun leikkeineen. Lapset ja aikuiset tulivat innolla mukaan tähän neljän sanan lauluun (kuva 9).

Kuva 9. Yleisö osallistui useisiin musiikkinumeroihin (kuva: Elina Ruoko).

Kummityttö Önin tarinan myötä pääsimme konsertin loppukohtaukseen. Hyvästelimme Immanuelin seurakunnan lapset ja kolmella suurella askelella minä, kertoja-lähetystyöntekijä-viulunsoiton opettaja Susanna, toin meidät kaikki Lähetyskirkkoon, Helsinkiin. Pohdimme ystävyyttä ja rukousta lähetystyön muotoi-

na Suomessa ja loppurukouksen jälkeen Ihmeellinen silta -laulu päätti Musiikkitarinan Thaimaasta (kuva 10). Tätä seurasi lumoava Ihmeellinen matka -tanssisadun esitys, joka päätti elämyksellisen konserttikokonaisuuden.

Kuva 10. Musiikkitarina Thaimaasta -lastenkonsertti Suomen Lähetysseuran Lähetyskirkossa, Helsingissä 1.4.2011 (Kuva: Elina Ruoko).

5 Pohdinta

Konsertin järjestäminen toi eteen monenlaisia haasteita. Käytännön ongelmanratkaisun kautta opin lastenkonsertin luomisen ja toteuttamisen prosessin ja vaiheet. Opin ajankäytön suunnittelemisen tärkeydestä ja tehtävien delegoinnin merkityksestä. Aluksi halusin pystyä tekemään kaiken itse. Kun sitten huomasin, ettei tämä onnistu – graafisen suunnittelun taitoni eivät riittä esitteen suunnitteluun tai en yksin pysty siirtämään toripöytää näyttämöltä kesken konsertin – pyysin apua kollegoiltani. Pulmiin löytyi aina ratkaisu, ja ihanat kollegani auttoivat auliisti kaikessa tarvittavassa.

Uskon, että konsertin toiminnallisuus oli yksi sen menestystekijöistä. Yleisö sai osallistua moniin kohtauksiin, ja tämä antoi lapsille kokonaisvaltaisen konserttielämyksen. Musiikin, tanssin ja kuvan käytön yhdistäminen tuntui myös onnistuneelta ja teki esityksen eläväksi.

Konsertin järjestämisen myötä ammatillinen osaamiseni varhaisiän musiikkikasvatuksen alueella laajentui ja olen nyt valmiimpi tarttumaan vastaavanlaisiin haasteisiin. Selkeän ja ajoissa tapahtuvan tiedottamisen merkitys korostui, kun kutsujen paperiversioiden postitus jäi minulta aivan loppumetreille. Ymmärrän, että lapsiryhmien ohjaajien täytyy voida suunnitella tehtävät retket hyvissä ajoin etukäteen. Hieman jäi harmittamaan se, etten pystynyt toteuttamaan tiedotusta tehokkaammin. Kaiken sen työmäärän ja panostuksen jälkeen konsertin olisi mielellään esittänyt täydelle kirkkosalille.

Uskonnollinen viitekehys saattoi osaltaan rajoittaa osallistujamäärää. Lähetyskasvatuksellisuus, joka on viittaus kristillisen kirkon tekemään lähetystyöhön, oli kutsuissa mainittu selkeästi. Palaute konsertista oli kaikin puolin positiivinen ja kannustava. Lasten ohjaajat kiittivät ja kommentoivat lähtiessään konserttikokonaisuuden molempia numeroita elämyksellisiksi. Minulle paras palaute olivat kuitenkin lasten ilosta, ihmetyksestä ja eläytymisestä säteilevät silmät.

Haluan kiittää lämpimästi kaikkia projektissa mukana olleita. Mukana olleista haluan mainita erikseen joitakin avainhenkilöitä. Suomen Lähetysseuran ihanat, musikaaliset kollegani: kiitos panoksestanne laulajana, huilistina, pianistina, kitaristina, perkussionistina ja basistina - sekä erilaisina maaseudun eläiminä - olitte upeita! Toimistosihteeri Laura Pynnöselle erityinen kiitos laulusolistina toimimisesta - eläytymisesi oli raikasta kuunnella ja katsella! Hanna Keskitallolle suurkiitos tanssinumeroista ja ideoista konsertin juonen eteenpäin kuljettamiseksi - tanssit meidän kaikkien sydämiin! Irja Aro-Heinilälle kiitos hauskoista ja oivaltavista runoista laulujen ja räppien teksteiksi - tavoitit juuri sen taianomaisen ja jakamista kuvaavan kerronnan tyylin, mitä toivoin teksteiltä! Mikko Haavistolle kiitos kuvamateriaalin esittämisestä konsertissa - lyhyellä varoitusajalla ja viime hetken muutoksista huolimatta olit mukana tarkkuudella ja antaumuksella!

Lisäksi muistan lämmöllä tavalla tai toisella projektissa mukana olleita muita kollegoitani. Pirjo Lehtonen-Inkistä haluan kiittää avusta tarinan alkuunsaattamisessa - autoit minut kiinni juonen juureen, mistä lähdin innolla rakentamaan tarinan kulkua. Miika Ridanpäättä haluan kiittää konsertin esitteen suunnittelusta - omien graafisen suunnittelun taitojeni loppuessa lyhyeen loit elävän ja houkuttelevan esitteen kutsukirjeen mukana liitettäväksi. Antti Vuorta ja tanssiryhmä Xaris Finlandia kiitän konsertin toisen osan, Ihmeellisen matkan, toteutuksesta - konsertista tuli tanssisadun myötä lapsille rikas ja monipuolinen taide-elämys. Anttia kiitän lisäksi konsertin kuvaamisesta DVD-tallenteeksi. Suuri kiitos myös muille mukana olleille. Jokainen teistä oli korvaamaton apu lastenkonsertin luomisessa ja toteuttamisessa.

Lähteet

- Ahonen, K. 2004. Johdatus musiikin oppimiseen. Helsinki: Finn Lectura.
- Bruner, J. 1973. The growth of representational processes in childhood. Teoksessa J. Anlin (toim.) Beyond the information given: Studies in the psychology of knowing. New York: W. W. Norton.
- Kotilainen, T. 2006. Katse kouluun. Sibis. Sibelius-Akatemian lehti 2, 14 - 17.
- Lindeberg-Piironen, A. 2017. Mistä on musiikki tehty. Teoksessa Lindeberg, A. & Ruokonen, I. (toim.) Musiikki varhaiskasvatuksessa -käsikirja. Helsinki: Classicus.
- Lindeberg-Piironen A. & Ruokonen, I. 2017. Lapsi ja musiikki. Teoksessa Lindeberg, A. & Ruokonen, I. (toim.) Musiikki varhaiskasvatuksessa -käsikirja. Helsinki: Classicus.
- Mäki, S. 2011. Musiikkitarina Thaimaasta. Julkaisematon DVD-tallenne.
- Puurula, A. 2001. Lapsi ympäristönsä peilinä: alle 3-vuotiaiden lasten integroitu taidekasvatus. Teoksessa Karppinen, S., Puurula, A. & Ruokonen, I. (toim.) 2001. Elämysten alkupoluilla – Lähtökohtia alle 3-vuotiaiden taidekasvatukseen. Helsinki: Finn Lectura.
- Ruokonen, I. 1999. Musiikissa soi kulttuurien rikkaus. Monikulttuurisuus konserttikeskus ry:n toiminnassa. Teoksessa A. Puurula, (toim.) Moni- ja interkulttuurinen taidekasvatus. Taito- ja taideaineiden integrointiseminaari 19.3.1999. Studia Paedagogica 21. Helsinki: Hakapaino.
- Ruokonen, I. 2001. Äänimaisemia ja ilmaisun iloa musiikin kielellä. Teoksessa Karppinen, S.; Puurula, A. & Ruokonen, I. (toim.) 2001. Taiteen ja leikin lumous, 4 - 8-vuotiaiden lasten taito- ja taidekasvatus. Helsinki: Finn Lectura.
- Ruokonen, I. 2009. Musiikillista oppimisympäristöä luomaan. Teoksessa Ruokonen, I.; Rusanen, S. & Välimäki, A.-L. (toim.) 2009. Taidekasvatus varhaiskasvatuksessa – Iloa, ihmettelyä ja tekemistä. Helsinki: Yliopistopaino.
- Suomen Lähetysseura. SLS:n verkkosivut: <https://felm.suomenlahetykseura.fi/>. 20.5.2018.
- Varhaisiän musiikkikasvatus seurakunnassa. 2004. Suomen ev.lut. kirkon Kirkkohallituksen julkaisuja 2004:8. Gummerus ja Kirkkohallitus/monistamo.

MUSIIKKITARINA THAIMAASTA

Idea ja käsikirjoitus: Susanna Mäki

Esitys: SLS:n lähetyskirkko, Helsinki, 1.4.2011 kello 10.00

1. SAAPUMINEN BANGKOKIIN

- Päivän Paras CD, track 26 (lentokone) + PowerPoint: "Laulu 1": pilvikuvat (5) + Susanna-lentokone nousee ja laskeutuu
- laulu: "SAAVUIMME SUUREEN KAUPUNKIIN" + PowerPoint: "Laulu 1": kuvat 6-19
- Päivän Paras CD-track 30 (Aasian äänimaailma) + Susanna: "Onpas täällä Bangkokissa paljon ihmisiä ja autoja. Kuumakin on! Olen tullut Thaimaahan lähetystyöhön. Lähetystyöntekijät kertovat ihmisille Jeesuksen rakkaudesta. Koska Jumala on rakastanut minua, minä voin antaa hyvää eteenpäin. Olen saanut oppia soittamaan viulua Suomessa ja nyt haluan opettaa viulunsoittoa lapsille täällä Thaimaassa."
- laulu: "USKOTAAN JA RUKOILLAAN"

2. YSTÄVYSTYMINEN NORSU PUNAISEN KANSSA

- loru ja arvausleikki: "ARVAA MIKÄ!" (Laura)
- Susanna: "Kuka sinä olet?"
- laulu: "OLEN NORSU PUNAINEN"

3. TORILLA NORSUN KANSSA

- video: "OVATKO NUO MANGOT KYPSIÄ?"

- Norsu: "Lähdetäänpö käymään torilla? Sieltä saa kauniita thaimaalaisia kukkia. Ja minulla tekee mieli banaaneja!"
- Susanna: "Mennään torille!"
- laulu: "SINÄ VUONNA BANGKOKISSA"
- Norsu: "Kiitos, torimyyjä Somsai (= nukke). Nämä ovat maukkaita banaaneja."
- Susanna: "Mitä kaikkea täällä torilla onkaan... Mutta huh, mikä vili-nä! Onneksi pääsemme pian maalle. Siellä saa hetken levähtää."
- Torimyyjä Somsai (Lauran ääni + Hanna liikuttaa nukkea): "Kuulinko oikein – oletteko menossa maalle? Minäkin olen menossa sinne."
- Norsu: "No mutta kuule, sinä annoit minulle näin hyviä banaaneja. Haluaisin tehdä sinulle vastapalveluksen. Hyppää kyytiin!"
- komppi alkaa (E9) + Laura puhuu mikkiin: "Matkustetaan kaikki yhdessä maalle. Nouskaa seisomaan ja tulkaa mukaan liikkeisiin."
- räp: "OLEN SAANUT MAUKKAITA BANAANEJA" (räpin aikana toripöytä yms. pois lavalta)

4. LUONTO + MEHILÄISEN TANSSI

- PowerPoint "Mehiläisen tanssi": kuva 1: thaimaalainen maaseudun talo
- Susanna: "Onpa täällä maalla kaunista! Ilma on niin raikas Bangkokin jälkeen. ...Hei mutta tuollahan on torimyyjä-Somtsain koti. Jätetään torimyyjä-Somtsai tässä pois kyydistä"
- PowerPoint "Mehiläisen tanssi": kuva 2: puu
- Norsu: "Minä haluan istua tähän puun varjoon hetkeksi lepäämään."

- Susanna: "Jää sinä vaan tähän, Norsu Punainen. Minä katselen vielä ympärilleni... Mikä pörriäinen tuolla on? Meinaako se lentää tänne vai mitä se oikein aikoo?"
- PowerPoint "Mehiläisen tanssi": kuvat 3-9: kukkia
- tanssinumero: "Mehiläisen tanssi", SCHUBERT: MEHILÄINEN

(Bändin soittajille eläinpäähineet päähän kappaleen lopussa.)

5. KOTONA MAALLA

- Susanna: "Sinne lensi mehiläinen. Täällä maalla on muitakin eläimiä kuin hyönteisiä. Mitäs tuolla oikein onkaan? Onkos siellä...? Siellä on myös Norsu Punaisen Isä-Norsu. Ja koti. Koti on meille kaikille rakas paikka."
- laulu: "KOTI NUUH!"
- Susanna: "Hei hei, Norsu Punainen! Norsu Punainen löysi kotiinsa. Se on siitä varmaan aika iloinen! Mitähän sinne Suomeen kuuluu. Minulla taitaa olla koti-ikävä. Suomi on niin kaukana täältä. Siellä lapset hiihtävät ja leikkivät lumessa. Täällä ei edes ole lunta. Thaimaalaiset lapset pitävät leijan lennättämisestä. Nyt minun pitää palata maalta takaisin Bangkokiin. Meillä on huomenna lasten kanssa viulukonsertti. Mutta sitä ennen pyydän Taivaan Isää varjelemaan kaikkia rakkaitani kaukana Suomessa. Leijan lennättämiseen tarvitaan aika iso tuuli. Miten te teette tuulen ääntä?"
- laulu: "TUULIEN TEITÄ" - Susanna ohjaa yleisön mukaan laulamaan kertosaakeeseen.

6. IMMANUELIN SEURAKUNNASSA (Hannu alkaa soittaa räpin taustaa hiljaa kitaralla (E9)...)

- Susanna: "Nyt olemme taas Bangkokissa. Haluan näyttää teille, mitä olen tehnyt lasten kanssa Immanuelin seurakunnassa. Immanuelin kirkko on suuren Khlong Toeyn slummin laidalla. Tiedätkö, mikä slummi on?"

- räp: "TIEDÄTKÖ, MIKÄ SLUMMI ON?"
- PowerPoint "Viuluoppilaistani suurin osa asuu slummissa" + Susanna: "Viuluoppilaistani suurin osa asuu slummissa. Tämä slummi on siltojen alla. Korkeiden pilareiden päälle on rakennettu isoja autoteitä. Siltojen alla on todella meluisaa ja pölyistä. Vaarallistakin siellä on, koska keskellä slummiä kulkee rautatie ja isot rekka-autot parkkeeraavat siellä. Kerran slummissa kävellessäni näin suurensuuren villisian. Immanuelin kirkko on slummin laidalla. Kirkossa meillä on viulukoulu. Tänään on konserttipäivä ja lapset esiintyvät. Kuunnellaan."
- video "MVI_3548.AVI": IMMANUELIN VIULUKOULULAISET ESIINTYVÄT KONSERTISSA
- Susanna: "Thaimaalaiset lapset eivät osaa suomea. He puhuvat thaikieltä. Pyhäkoulussa laulamme usein laulua, joka kertoo siitä, että Jeesuksen rakkaus ulottuu kaikkialle:
 - lyk = "syvä"
 - lä kwaang = "ja laaja"
 - kwaamrak = "on rakkaus"
 - khong Phra Jesu = "Jeesuksen"
- laulu: "LYK LÄ KWAANG" (x3)

7. KUMMITYTTÖ-ÖNIN TARINA

- Susanna: "Joillakin Immanuelin seurakunnan lapsilla on suomalainen kummi. Kummilapset kertovat meille elämästään."
- video "Thaimaa.wmv": KUMMILAPSET KERTOVAT
- PowerPoint "Ön" + Susanna: "Yksi kummilapsista on nimeltään Ön. Önin äiti ja isä ovat kuolleet. Hän asuu mummonsa kanssa. Önin kummitädin nimi on Kati. Ön ja Kati ovat myös tavanneet, kun Kati vieraili Bangkokissa! Tässä ovat Kati, Ön ja Önin mummo."

- Susanna: "Ön on iloinen, että Kati on hänen kumminsa ja hän saa käydä koulua. Ön haluaa antaa iloaan eteenpäin muillekin ihmisille. Ön osaa soittaa viulua ja tanssia thaimaalaista perinnetanssia."
- video "Kati 225.avi": ÖN JA MUUT TYTÖT TANSSIVAT IMMANUELISSA (n. 1 min)

8. PÄÄTÖSKOHTAUS – MITEN VOIMME TEHDÄ LÄHETYSTYÖTÄ TÄÄLLÄ SUOMESSA

- Susanna: "Nyt jätämme Immanuelin seurakunnan lapset tänne Bangkokiin, laulamaan, soittamaan ja tanssimaan. Palaamme Suomeen. (ASKEL – ASKEL – ASKEL)
- Tästä kirkosta monet lähetystyöntekijät ovat lähteneet maailmalle kertomaan Jeesuksen rakkaudesta ja auttamaan ihmisiä. Voisimmeko me tehdä lähetystyötä yhdessä täällä Suomessa? Mitä me kaikki osaamme tehdä? Me voimme olla toistemme ystäviä, vaikka olisimme aivan erilaisia keskenämme. Me voimme jakaa ja oppia toisiltamme. Me voimme myös rukoilla. Voimme rukoilla nyt yhdessä:

"Kiitos, Taivaan Isä, että rakastat Ön-tyttöä Thaimaassa ja kaikkia kummilapsia ympäri maailmaa. Kiitos, että rakastat meitä jokaista. Siunaa Immanuelin seurakunnan lapsia Bangkokissa ja lapsia täällä Suomessa. Auta meitä olemaan ystäviä toisillemme. Aamen."

Viimeinen laulu kertoo ystävyys ja rukouksen sillan rakentamisesta."

- laulu: "IHMEELLINEN SILTA"
- muusikoiden ja tanssijan kumarrus ja lavalta poistuminen telineiden yms. rekvisiittojen kanssa

(Ihmeellinen Matka -tanssisadun lavasteet lavalle)

Helsinki 1.3.2011

Hyvä lapsiryhmän ohjaaja

Meillä on ilo kutsua Sinut lapsiryhmäsi kanssa lastenkonserttiin! Konsertissa esitetään kaksi teosta: Musiikkitarina Thaimaasta ja Ihmeellinen Matka -tanssisatu. Musiikkitarinassa Thaimaasta viulunsoiton opettaja Susanna tapaa Norsu Punaisen, joka tutustuttaa hänet Thaimaan kulttuuriin. Vierailemme Immanuelin seurakunnassa, suuren slummin laidalla, ja tapaamme viulunsoittoa ja thaitanssia opiskelevia lapsia. Osalla lapsista on suomalainen kummi, jonka tuella lapsi saa koulupuvun ja pääsee kouluun.

Ihmeellinen Matka vie meidät maailman ääriin tanssin askelin. Vierailemme Sintun mukana Afrikassa, Kiinassa ja Intiassa, missä Sinttu tutustuu lasten elämään ja saa lahjaksi ikiomat tanssit. Kulttuurien kohtaamisen myötä pohditaan maailman lasten erilaisia elämäntilanteita, kuten kuivuutta, lukutaidottomuutta ja köyhyyttä. Samalla opitaan, että pienikin lahja voi auttaa ja että ystävyys kantaa yli rajojen.

- **Mikä: Musiikki-, tanssi-, lähetys- ja kansainvälisyyskasvatuksellinen matka maailman ympäri**
- **Missä: Suomen Lähetysseuran Lähetyskirkossa, Tähtitorninkatu 18**
- **Milloin: 1.4.2011 kello 10.00**
- **Kenelle: 5-8-vuotiaille lapsille**
- **Kesto: noin yksi tunti**

Konserttiin on vapaa pääsy – Tervetuloa!

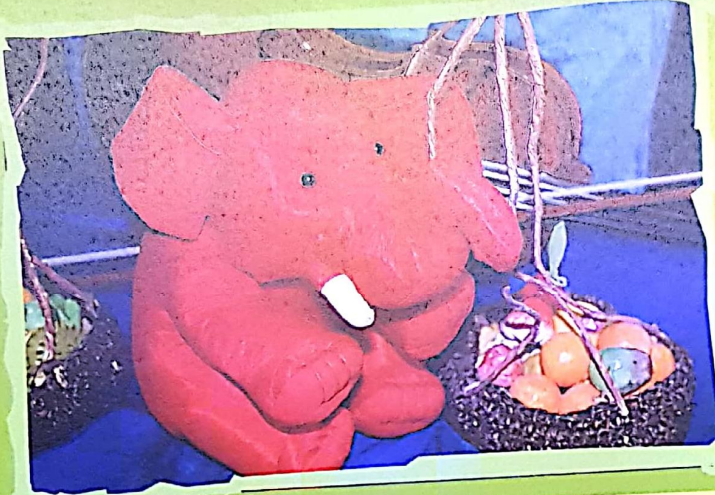
Konserttiin voi tulla etukäteen ilmoittautumatta mutta toivomme ilmoittamaan lapsiryhmän koon sähköpostilla: [susanna.maki\(at\)mission.fi](mailto:susanna.maki(at)mission.fi) tai Suomen Lähetysseuran Helsinki-Espoon alueyksikön toimistoon, puh. 09-1297 407.

Ystävällisin terveisin

Susanna Mäki, Antti Vuori sekä tanssiryhmä Xaris Finland

Matka Maailman ympäri

1. 4. 2011 klo 10.00 Suomen Lähetysseuran Lähetyskirkossa Tähtiitorninkatu 18, Helsinki

Musiikkitarina Thaiasta

Viuluopen matka Norsu Punaisen maahan, missä orporyttö saa kummin Suomesta.

Ihmeellinen Matka - Tanssisatu

Eräänä yönä Sinttu kokee ihmeellisen seikkailun. Kun iltalaulu on laulettu ja uni melkein tullut, huoneeseen lehahtaa enkeli. Tästä alkaa ihmeellinen matka halki maailman.